Projekt do předmětu MUL 2013L Komprese dat

Jan Dušek xdusek17@stud.fit.vutbr.cz

13.5.2013

1 Úvod

V tomto projektu jsme měli za úkol, prostudovat statistické, kontextové a slovníkové metody komprese dat. Z každého typu si vybrat jednu metodu a tu implementovat. Poté bylo úkolem tyto metody porovnat na multimediálních datech (texty, zvuk, obraz a dokumenty).

Z časových důvodů jsme stihli implementovat pouze aritmetické kódování, ze statistických metod a algoritmus Lempel–Ziv–Welch, ze slovníkových metod.

2 Algoritmy komprese

V této části si teoreticky představíme algoritmy, které jsme v tomto úkolu implementovali. Jsou to aritmetické kódování, jež patří do statistických metod a algoritmus Lempel–Ziv–Welch, který se řadí do slovníkových metod.

2.1 Aritmetické kódování

[3] Aritmetické kódování je druh statistického kódování, kdy celý text kódujeme jedním číslem z intervalu [0,1). Text je tvořen ze symbolů a_1, a_2, \ldots, a_n , které se vyskytují s pravděpodobnostmi p_1, p_2, \ldots, p_n . Principem je to, že se tento interval rozdělí na n disjunktních intervalů jejichž velikost je určena pravděpodobnostmi. Při zavedení kumulativních pravděpodobností

$$q_0 = 0, q_1 = p_1, q_2 = p_1 + p_2, q_n = p_1 + p_2 + \ldots + p_n = 1$$

patří symbolu a_i interval $[q_{i-1}, q_i)$. Postup aritmetického kódování je takový, že se nepočítá přímo výsledná hodnota, nýbrž se neustále vymezuje interval v němž výsledná hodnota leží, tento interval budeme v následujícím textu označovat symbolem I.

Nejdříve si zvolíme I=[0,1). Poté ze vstupu odebereme znak a_i , určíme jemu odpovídající interval $[q_{i-1},q_i)$ a ze stávající hodnoty I=[1,h) vypočítáme novou dle vzorce:

$$I = [l + q_{i-1} * (h - l), l + q_i * (h - l))$$

tím jako nový interval vybereme tu část jež odpovídá intervalu znaku a_i . Předchozí krok opakujeme dokud nezakódujeme všechny znaky ze vstupu. Výsledkem pak libovolné číslo c z intervalu I.

Dekódování vychází ze stejného rozdělení na n disjunktních intervalů, v každém kroku pak nalezneme interval ve kterém se nachází zakódovaná hodnota c. Z něho určíme o který znak se jedná a vypočítáme novou hodnotu intervalu I stejným způsobem jako při kódování a pokračujeme v dekódování dalšího znaku.

Aritmetické kódování používá pro interpretaci intervalu I reálná čísla. S každým zakódovaným znakem se interval zmenší a čím menší tím je číslo potřebné k jeho zápisu delší. Princip je tedy takový, že znaky s větší pravděpodobností zmenšují interval méně než čísla s pravděpodobností menší. Jelikož práce s reálnými čísly je v počítači velmi složitá, tak reálné implementace používají celá čísla.

Z praktického hlediska je také důležité jak zjistíme pravděpodobnosti symbolů. Základní metodou je, že pravděpodobnosti známe již před započetím kódování a zůstávají po celou dobu komprese. Vzhledem k tomu, že jak

Algoritmus 1 LZW kódování

kodér tak dekodér musí mít pravděpodobnosti stejné, je nutno tyto pravděpodobnosti přenášet spolu s hodnotou c. Druhou metodou je tzv. adaptivní kódování, kdy z počátku nastavíme pravděpodobnosti symbolů stejně, ale po každém zakódování znaku zvýšíme hodnotu pravděpodobnosti tohoto znaku. Dekodér s pravděpodobnostmi pracuje analogicky. a tedy není nutno si pravděpodobnosti nikam ukládat. Rovněž tímto adaptivní kódování bere v potaz změnu pravděpodobností různých znaků v průběhu textu.

2.2 Lempel–Ziv–Welch

[1, 2] Algoritmus Lempel-Ziv-Welch (LZW) byl vytvořen v roce 1984 jako zdokonalení populárního algoritmu LZ77. Patří do rodiny slovníkových metod. Komprese spočívá v nahrazení řetězce znaků jedním kódem jež slouží jako index do slovníku. Algoritmus nijak neanalyzuje přicházející data pouze si tvoří ze zakódovaných řetězců postupně slovník.

Kódy, které algoritmus generuje mohou být libovolně dlouhé, fixní či variabilní. Typicky se prvních 256 kódů mapuje přímo na jednotlivé byty a zbytek kódů reprezentuje podřetězce obsažené ve slovníku.

Na výpisu 1 vidíme zápis algoritmu komprese v pseudokódu. Algoritmus čte ze vstupu znaky a pokud narazí na podřetězec který ještě nemá ve slovníku tak vloží na výstup kód předcházejícího podřetězce, který zná a uloží si ten neznámý do slovníku.

Dekompresní algoritmus je schopen si slovník vygenerovat, takže si ho nemusíme přenášet spolu se zakódovanými daty. Na výpisu 2 vidíme zápis algoritmu dekomprese v pseudokódu, ten pro každý nový kód si přidá řetězec do slovníků, rovněž přeloží kód na řetězec a ten pošle na výstup. Rovněž musí algoritmus ošetřit výjimku, pokud slovník obsahuje podřetězec *řetězec* + znak a na vstupu je sekvence *řetězec* + znak + řetězec + znak + řetězec, v tento moment kodér vygeneruje kód, který ale ještě dekodér nemá uložen a došlo by k chybě. Pokud tato výjimka nastane, tak je potřeba přidat první znak řetězec kódovaného předchozím kódem na konec řetězec kódovaného předchozím kódem. Takto získáme správný výsledný řetězec pro tento v tuto chvíli neznámý kód a můžeme pokračovat standardně dále.

Při implementaci je potřeba řešit velikost kódů. Pro různě veliké soubory je ideální jiná velikost slovníku, pro menší soubory je lepší méně bitů, jelikož by pak horní bity zůstaly nevyužity a zhoršil by se kompresní poměr, větší soubory pak potřebují více bitů, jelikož jejich slovník vyžaduje více záznamů. Velikost kódů jsme tedy nezvolili fixní nýbrž variabilní, kdy se velikosti postupně zvětšují. Také je možno kódy ještě dále zakódovat nějakou statistickou metodou například aritmetickým kódováním.

3 Implementace

V této kapitole si popíšeme velmi zjednodušeně implementaci. Projekt byl rozdělen na několik částí. Hlavní částí je knihovna ve které je soustředěna veškerá funkcionalita. A dva programy, které provádí kompresi/dekompresi pomocí aritmetického kódování a algoritmu LZW.

Algoritmus 2 LZW dekódování

```
old_code = ziskej kód ze vstupu
dej na výstup old_code
character = old_code
while (máme kódy na vstupu) {
    new_code = ziskej kód ze vstupu
    if (new_code není ve slovníku) {
        string = ziskej překlad old_code
        string = string + character
    } else {
        string = ziskej překlad new_code
    }

    dej string na výstup
    character = první znak ve string
    přidej překlad old_code + character do slovníku
    old_code = new_code
}
```

3.1 Použité technologie

Projekt byl implementován v jazyce C++ s použitím nové normy C++11. Pro překlad a správu závislostí jsme použili multiplatformní CMake. Nebyly použity žádné externí knihovny kromě frameworku googletest, který ale není k běhu programů požadován, slouží pouze k vytváření jednotkových testů.

3.2 Ovládání programů

V projektu byli vytvořeny dva programy. Prvním je ac, který provádí aritmetické kódování, umí použít jak adaptivní tak statický datový model.

```
ac [-s] INPUT OUTPUT
ad -d INPUT OUTPUT

-s Použije se statický datový model. Četnosti jsou pak uloženy ve výstupním soub

-d Dekomprese

INPUT vstupní soubor pro kompresi/dekompresi.

OUTPUT výstupní soubor.
```

Druhým programem je lzw, který provádí kompresi algoritmem LZW. Umožňuje použít buď variabilní délku kódů nebo kódy zakódovat aritmetickým kódováním.

```
lzw [-a] INPUT OUTPUT
lzw -d INPUT OUTPUT

-a Použije se aritmetické kódování místo variabilní délky kódu.

-d Dekomprese
INPUT vstupní soubor pro kompresi/dekompresi.

OUTPUT výstupní soubor.
```

4 Porovnání algoritmů

Testování probíhalo na sadě testovacích dat rozdělených do čtyř skupin dle typu a to text, zvuk, obraz a dokumenty čítající 6-10 souborů. V tabulce 1 vidíte jednotlivé soubory a jejich velikosti.

Nad těmito soubory pak bylo provedeno porovnání statického a adaptivního aritmetického kódování, LZW s variabilní délkou kódu a LZW s aritmetickým kódováním. Výsledky tohoto porovnání jsou vidět v tabulce 2.

Tabulka 1: Testovací data

Text				Zvuk			
číslo	popis	velikost [kB]	číslo	popis	velikost [kB]		
1	kniha v textu	148	1	píseň v mp $3~320~\mathrm{kB/s}$	11 449		
2	kniha v textu	79	2	promluva v raw 8 kHz 16 bit	8		
3	kniha v textu	121	3	promluva ve wav 44100 kHz 16 bit	69		
4	kniha v textu	830	4	promluva v raw 8 kHz 16 bit	16		
5	soubor jazyka C++	3,78	5	promluva ve wav 44100 kHz 16 bit	45		
6	soubor jazyka C++	4,98	6	promluva v raw 8 kHz 16 bit	10		
7	seznam url do wikipedie	16 276	7	promluva ve wav 44100 kHz 16 bit	85		
8	kniha v textu	454	8	píseň v mp3 128 kB/s	2 991		
9	soubor jazyka C++	3,40	9	píseň v mp $3~160~\mathrm{kB/s}$	3 081		
10	soubor jazyka C++	9,55					

Obraz			Dokumenty			
číslo	popis	velikost [kB]	číslo	popis	velikost [kB]	
1	obrázek v jpg	189	1	prezentace v ppt	453	
2	fotka v jpg	14	2	text v pdf	742	
3	nákres v png	30	3	tabulka v ods	21	
4	fotka v jpg	4	4	bakalářka v pdf	2 355	
5	obrázek v png	317	5	prezentace v pdf	109	
6	nákres v bmp	418	6	tabulka v xlsx	12	
7	nákres v bmp	385				
8	screenshot v bmp	3 076				
9	obrázek v png	292				

Je vidět, že LZW je velmi dobrý v kompresi textu a nekomprimovaných obrázků, ale u komprimovaných dat i nekomprimovaných zvukových dat je naprosto nevhodný jelikož způsobí zvětšení souboru namísto komprimace, tento jev nastává protože kódy mají více bitů než jednotlivé byty a když není v datech dost společných podřetězců tak algoritmus zcela míjí svůj účel. LZW s aritmetickým kódováním je oproti LZW s proměnlivou délkou kódů v klíčových skupinách většinou o něco horší, vyskytli se ale situace kdy byl zase o dost lepší.

Aritmetické kódování je velmi dobré na nekomprimovaných textech a obrazových datech, kde ale LZW dosahuje lepších výsledků. Na nekomprimovaných zvucích je to horší, ale stále je dosaženo nějaké komprese na rozdíl od LZW. U komprimovaných dat dochází v několika procentní kompresi, takže netrpí stejným neduhem jako LZW, že by zvětšovalo velikost souborů. Statické kódování bylo v naprosté většině případů o málo horší než adaptivní, což bylo způsobeno tím, že statické potřebuje mít u sebe uloženy i frekvence souborů, což zhoršuje kompresi a rovněž se nedokáže adaptovat na lokální změny výskytů symbolů.

5 Závěr

V projektu se podařilo implementovat algoritmy aritmetického kódování a LZW, rovněž jsme implementovali jejich kombinaci, kdy je výstup z LZW kódován ještě aritmetickým kodérem. Algoritmy byli otestovány na čtyřech skupinách multimediálních dat.

Algoritmus LZW prokázal vysokou účinnost nad texty a nekomprimovanými obrázky naopak u zvuku a komprimovaných dat totálně pohořel, kdy došlo ke zvětšení dat namísto komprimace. Aritmetické kódování prokázalo svou všestrannost, kdy zvládá slušně texty, zvuk i obraz. Rovněž dokázal zkomprimovat, byť nepatrně, i již zkomprimované formáty dat.

Tabulka 2: Výsledné kompresní poměry ${\bf Text}$

Lone						
soubor	adaptivní ac	statické ac	LZW	LZW + ac		
1	0,655	0,655	0,473	0,473		
2	0,658	0,671	0,544	0,557		
3	0,653	0,661	0,487	0,521		
4	0,635	0,636	0,502	0,418		
5	0,696	0,923	0,598	0,739		
6	0,685	0,857	0,582	0,735		
7	0,646	0,646	0,440	0,328		
8	0,568	0,571	0,405	0,410		
9	0,688	0,944	0,532	0,782		
10	0,685	0,773	0,490	0,659		
· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·						

Zvuk

soubor	adaptivní ac	statické ac	LZW	LZW + ac
1	0,941	0,941	1,329	1,072
2	0,837	0,959	1,161	1,317
3	0,812	0,826	0,956	0,971
4	0,873	0,930	1,234	1,259
5	0,889	0,911	1,156	1,089
6	0,816	0,912	1,156	1,304
7	0,859	0,871	0,953	0,929
8	0,996	0,996	1,223	1,045
9	0,997	0,997	1,232	1,044

Obraz

soubor	adaptivní ac	statické ac	LZW	LZW + ac
1	0,984	0,984	1,038	0,925
2	0,986	1,051	1,384	1,355
3	1,003	1,034	1,366	1,250
4	1,002	1,257	1,273	1,576
5	0,997	1,000	1,255	1,079
6	0,309	0,309	0,050	0,062
7	0,091	0,094	0,031	0,038
8	0,456	0,456	0,215	0,156
9	1,000	1,003	1,260	1,082

Dokumenty

soubor	adaptivní ac	statické ac	LZW	LZW + ac
1	0,936	0,938	1,110	0,938
2	0,998	0,998	1,221	1,037
3	0,980	1,024	1,282	1,233
4	0,995	0,996	1,226	1,015
5	0,981	0,990	1,193	1,028
6	0,888	0,965	1,068	1,143

Reference

- [1] DIPPERSTEIN, M. Lempel-Ziv-Welch (LZW) Encoding Discussion and Implementation [online]. [cit. 13.5.2013]. Dostupné na: http://michael.dipperstein.com/lzw/.
- [2] NELSON, M. LZW Data Compression [online]. 1989 [cit. 13.5.2013]. Dostupné na: http://marknelson.us/1989/10/01/lzw-data-compression/>.
- [3] VECERKA, A. Komprese dat [online]. 2008 [cit. 1.5.2013]. Dostupné na: http://phoenix.inf.upol.cz/esf/ucebni/komprese.pdf.